

માછીમારનું સપનું

- ભીખાભાઈ સુથાર

એક માછીમાર હતો. તે એની પત્ની અને બે બાળકો સાથે દરિયાકિનારે એક ઝૂંપડીમાં રહેતો હતો. તેની પાસે એક હોડી હતી. તે રોજ તેની હોડી લઈ દરિયામાં જતો અને માછલાં પકડી લાવી બજારમાં વેચી દેતો. એમાંથી જે કમાણી થતી તેમાં માછીમાર એના પરિવાર સાથે સુખેથી રહેતો હતો.

એક સવારે માછીમાર ઊઠ્યો ત્યારે ખૂબ ઉદાસ હતો. તે દરરોજ સવારે બાળકો સાથે ગમ્મત કરતો. એ દિવસે એણે રેતીમાં રમતાં બાળકો સાથે હંમેશની જેમ ગમ્મત કરી નહિ. તેથી તેની પત્ની ચિંતામાં પડી ગઈ. તે માછીમાર પાસે આવી અને બોલી, “રામ, આજે તમે કેમ ઉદાસ થઈ ગયા છો ? શું તમારી તબિયત સારી નથી ? શું તમને કોઈ ચિંતા સતાવી રહી છે ?”

માછીમાર બોલ્યો, “લક્ષ્મી, તને શું કહું ? ગઈ કાલે રાત્રે મને એક સુંદર મજાનું સપનું આવ્યું હતું. એ સપનામાં હું કોઈ રાજ્યનો રાજા હતો અને તું મારી રાણી હતી. આપણે એક સુંદર અને આલીશાન મહેલમાં રહેતાં હતાં. મેં સુંદર રેશમી વસ્ત્રો પહેર્યાં હતાં. મેં મારા માથે રત્નજડિત મુગટ અને ગળામાં હીરાનો હાર પહેરેલો હતો. તેં પણ સુંદર રેશમી વસ્ત્રો પહેર્યાં હતાં. તેં ગળામાં સોનાનો હાર પહેર્યો હતો. તારા બંને હાથ પર સોનાની બંગડીઓ હતી અને આંગળીઓમાં વીંટીઓ હતી. આપણે બંને રાજદરબારમાં એક સિંહાસન પર બેઠેલાં હતાં.....

“બરાબર! પછી શું થયું ?” લક્ષ્મીએ પૂછ્યું.

“શું કહું ? એવામાં તારાં તોફાની બાળકો દોડતાં દોડતાં આવ્યાં અને મારો ખેલ બગાડી દીધો. તેઓ મને ‘બાપા’ ‘બાપા’ કહી બોલાવવા લાગ્યાં. હું ઝબકીને જાગી ગયો. મેં જાગીને જોયું ત્યારે હું આપણી ઝૂંપડીમાં, મારા ખાટલામાં સૂતેલો હતો. મારો રત્નજડિત મુગટ અને મારો આલીશાન રાજમહેલ શી ખબર ક્યાં જતાં રહ્યાં ? તારાં રેશમી વસ્ત્રો પણ જોને, અલોપ થઈ ગયાં છે ! આ તે કંઈ આપણું જીવન છે ! આમ બોલી માછીમાર રડવા લાગ્યો.

માછીમારની પત્ની બહુ સમજદાર હતી. તેણે માછીમારને સમજાવતાં કહ્યું, “રામ, તમે ગાંડા તો નથી થયા ને? તમે જેને યાદ કરીને રડી રહ્યા છો એ તો તમારું સપનું હતું. સપનાની વાતો કદી સાચી હોય ? અત્યારે તમે જે જોઈ રહ્યા છો એ જ આપણું ખરું જીવન છે. આપણને આપણા આ જીવનમાં શું દુઃખ છે ? ભગવાને આપણને રહેવા માટે સરસ ઝૂંપડી

આપી છે. આપણી પાસે આપણી માલિકીની એક હોડી પણ છે. ભગવાને આપણને બે મજાનાં બાળકો અપ્યાં છે. કોઈ પણ માણસને સુખેથી જીવવા માટે જે કંઈ જોઈએ એ બધું જ ભગવાને આપણને આપ્યું છે. આનાથી વધારે વળી શું જોઈએ ? આપણને આમાં સંતોષ હોવો જોઈએ.”

પત્નીની વાત સાંભળી માછીમારની આંખો ખૂલી ગઈ. એને સંતોષ થયો. એના મોં પર ફરી ખુશીનું સ્મિત ફરકી રહ્યું હતું. તે ફરીથી ઉત્સાહમાં આવી ગયો. તે પોતાનાં બાળકોને વહાલથી ચૂમીને આનંદપૂર્વક એના રોજના કામમાં પરોવાઈ ગયો.

